

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή των κανόνων περί ίσης μεταχείρισης κρίνοντας ότι ορθώς η Επιτροπή εφάρμοσε το σημείο 18 των κατευθυντηρίων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων ως προς το σύνολο των αποδεκτών της αποφάσεως της Επιτροπής στην υπόθεση «Καλώδια ισχύος», παρά τις θεμελιώδεις διαφορές που υπήρχαν στις περιπτώσεις των εμπλεκόμενων. Οι Ευρωπαίοι παραγωγοί συμμετείχαν σε μια παγκόσμια σύμπραξη κατανομής της αγοράς, καθώς επίσης και σε μια ευρωπαϊκή σύμπραξη, ενώ οι Ιάπωνες και Κορεάτες παραγωγοί (περιλαμβανομένης και της αναιρεσείουσας) συμμετείχαν μόνο στην παγκόσμια σύμπραξη κατανομής της αγοράς. Λόγω της παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχείρισης εξαιτίας της οριζόντιας εφαρμογής του σημείου 18 των κατευθυντηρίων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων σε όλους τους αποδέκτες, μέσω της οποίας ευνοήθηκαν οι Ευρωπαίοι παραγωγοί διά της μείωσης κατά 44 % της αξίας των αντίστοιχων πωλήσεών τους (και συνεπώς των προστίμων του), και κατόπιν της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση 580/12 P, Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να επανορθώσει την εν λόγω παραβίαση μειώνοντας κατά 44 % το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε.

(¹) Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση AT.39610 — Καλώδια ισχύος) (κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2014) 2139 τελικό) (ΕΕ 2014, C 319, σ. 10).

(²) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Σεπτεμβρίου 2018 η Fujikura Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-451/14, Fujikura κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-590/18 P)

(2018/C 427/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Fujikura Ltd (εκπρόσωπος: L. Gyselen, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Viscas Corp.

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, στο μέτρο που έγινε δεκτός ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο είχε προβληθεί παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης όσον αφορά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου που της επιβλήθηκε·
- να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς κατ' εφαρμογήν του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και:
 - να αναρέσει το άρθρο 2 [...] της αποφάσεως της 2ης Απριλίου 2014 της Επιτροπής (¹), με το οποίο επιβλήθηκε στην Fujikura Ltd. πρόστιμο ύψους 8 152 000 ευρώ· και
 - να μειώσει το ως άνω πρόστιμο κατά 44 % σε 4 565 120 ευρώ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επικυρώνοντας την προσέγγιση της Επιτροπής, η οποία εφάρμοσε το σημείο 18 των κατευθυντηρίων γραμμών της του 2006 (²) ως αν η παράβαση στο σύνολό της συνδεόταν μόνο με το «παγκόσμιο σκέλος» της συμπράξεως και δεν είχε ένα «σκέλος εντός ΕΟΧ», όπου εμπλέκονταν αποκλειστικώς οι Ευρωπαίοι προμηθευτές.

Κατ' αποτέλεσμα, η Επιτροπή προσδιόρισε τη θεωρητική αξία των πωλήσεων των μετεχόντων στη σύμπραξη κατά τέτοιον τρόπο, ώστε υποτιμήθηκε σημαντικά η συμμετοχή των Ευρωπαίων προμηθευτών και υπερτιμήθηκε η συμμετοχή των Ασιατών προμηθευτών, περιλαμβανομένης της Fujikura, στην εν λόγω παράβαση.

- (¹) Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση AT.39610 — Καλώδια ισχύος) (κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2014) 2139 τελικό) (ΕΕ 2014, C 319, σ. 10).
- (²) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Σεπτεμβρίου 2018 η Δημοκρατία της Αυστρίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-356/15, Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-594/18 P)

(2018/C 427/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: Dr. G. Hesse)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Τσεχική Δημοκρατία, Γαλλική Δημοκρατία, Ουγγαρία, Δημοκρατία της Πολωνίας, Ρουμανία, Σλοβακική Δημοκρατία, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέψει στο σύνολό της την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-356/15, Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
2. να κάνει δεκτό στο σύνολό του το πρωτοδικώς προβληθέν αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/658 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 8ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με το μέτρο ενισχύσεως SA.34947 (2013/C) (πρώην 2013/N) που προτίθεται να εφαρμόσει το Ηνωμένο Βασίλειο με σκοπό τη στήριξη του πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής Hinkley Point C (¹)·
3. να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει συνολικά πέντε λόγους ανατρέσεως.

Πρώτος λόγος ανατρέσεως: Ανυπαρξία στόχου κοινού συμφέροντος της Ένωσης

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, καθόσον, σε αντίθεση με τη νομική κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, η κατασκευή ενός νέου πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής δεν συνιστά στόχο προς το συμφέρον της Ένωσης. Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως σε συνδυασμό με το πέμπτο σκέλος του ένατου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβλήθηκε ότι η παραγωγή πυρηνικής ενέργειας δεν ανταποκρίνεται στο απαραίτητο για την έγκριση της ενισχύσεως κοινό συμφέρον δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ δεν θα έπρεπε να έχουν απορριφθεί.

Δεύτερος λόγος ανατρέσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ

Εσφαλμένως κρίθηκε ότι τα μέτρα κρατικής ενισχύσεως συνάδουν με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένως ορίσθηκε η ορισμένη οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ και εσφαλμένως παρελήφθη η εξέταση της υπάρξεως ανεπάρκειας της αγοράς. Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως καθώς επίσης το πρώτο και δεύτερο σκέλος του ένατου λόγου ακυρώσεως, που αφορούν τον ορισμό της αγοράς και την ύπαρξη ανεπάρκειας της αγοράς, δεν θα έπρεπε να έχουν απορριφθεί.